

Jeg synes, det er en nyskabelse, og at det er progressivt, at vi nu også inddrager det kvalitative element og ikke kun ser på kilo, men jeg vil godt høre, hvad hr. Søren Kolstrups mening er om det.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Lige et enkelt spørgsmål og måske også en betragtning: Hvad mener hr. Søren Kolstrup om vores biohandlingsplan? Altså, der er også nogle modstridende ting. Vi flytter halm voldsomt meget rundt i det her land og kommer til at gøre det ikke mindst med de planer, vi har for fremtiden. Der er også et CO₂-problem, hvis det er det, man ser som det største problem i denne her sammenhæng.

Så vil jeg også gerne lige bede hr. Søren Kolstrup om en forklaring. Kapitalistiske samfund – sådan et er Danmark nemlig på godt og ondt – er også de samfund, hvor der er en vækst, og hvor der er et velfærdssamfund af meget høj kvalitet. De, der ikke er kapitalistiske samfund, deres velfærdssamfund ville jeg nødt til at leve i eller bede andre borgere om at leve i.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Fru Vibeke Peschardt ville gerne have nogle instrumenter, og jeg er glad for spørgsmålet. Det skal være muligt for enhver borger ikke bare i nogle kommuner – det skal ikke bare være i Høng og dernede i Tønder og dér i Kerteminde – men i enhver dansk kommune, også i København, også dér hvor jeg bor, når jeg opholder mig i København, at det grønne hjerte totalt kan udfolde sig. Og det indebærer:

Punkt 1, at det skal være muligt at kildesortere f.eks. sådan, at man får det komposterbare, og at det kan bruges, og

Punkt 2, at det komposterbare affald vitterlig bliver brugt som led i en recirkulation, og at man får mere komposterbart affald, og

Punkt 3, ja, man kunne tage mange eksempler, men så tager jeg fra det lidt mere vidtløftige, det, som hr. Ebbe Kalnæs gerne ville ind på – og det spørgsmål var jeg jo glad for – og det er, hvordan vi kan stille lidt frække krav, f.eks. at hele denne her køb og smid væk-kultur erstattes af, at man går ind og stiller krav om varernes holdbarhed, for øget holdbarhed, øget levedygtighed for varerne knækker nemlig den dér med, at produktion er godt i sig selv, og det

er den mekanisme, som Enhedslisten gerne vil have brudt med.

Produktion er ikke bare godt i sig selv. Det er jo derfor, vi er nogle, der taler om en behovsstyret produktion, fordi der er nogle produktioner, som har det, man nok så flot kalder en kontraproduktivitet. De medfører så store belastninger, at produktionen er mere til skade, end den er til gavn.

Til fru Pernille Blach Hansen vil jeg gerne sige: Jo, det er bestemt et fremskridt, at der peges på nogle kvalitative instrumenter. Det er vi sandelig meget enige i, men netop derfor gør det os så ondt at se i dag, at denne affaldsplan køres sammen med en kursændring, hvad angår det kvantitative. Tænk sig, om man havde fastholdt den gamle plan og så taget det smukkeste fra den nye plan. Det havde været en smuk syntese.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Til hr. Søren Kolstrup: Nu prøver jeg for fjerde gang at forklare det, for jeg udtrykker mig åbenbart så upræcist, så jeg ikke kan få svar på mit spørgsmål. Der er en forskel på, om affaldsmængden vokser, og hvordan man bagefter håndterer det affald, der bliver smidt væk.

Den sidste del kan vi lade ligge, for det er den første del, det drejer sig om. Det er nemlig derfor, der står »stabiliseres« i regeringens og Venstres og andres forslag til vedtagelse. Det betyder, at man ønsker – og man har lavet nogle virkemidler, afgifter osv., i øvrigt ved Enhedslistens hjælp – at affaldsmængden skal stabiliseres, hvor den er nu.

Men jeg vil så godt spørge hr. Søren Kolstrup – det gjorde jeg også før: Kan jeg få tre instrumenter til, at affaldsmængden ikke vokser yderligere?

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Når vi nu er i det ideologiske hjørne, vil jeg gerne understrege, for det er meget vigtigt for mig at lægge den afstand: Et samfund, der ikke har et frit forbrugsvalg, men selvfølgelig med et ansvar for, at hvis man køber ting, der er vanskelige at komme af med, så skal vi indregne, hvad det koster at afskaffe det på forsvarlig vis, er ikke det samme som et samfund, hvor man sidder på en piedestal og gør op, hvad der er godt og skidt.